

شناسنامه پمفلت آموزشی کد	
عنوان	عفونت ادراری
تهیه کننده	صدیقه ضعیفی
تایید کننده	دکتر نامی
سال تهیه	۱۳۹۹
ناظر کیفی	
سوپروایزر آموزش سلامت و نام متخصصین تایید کننده پمفلت درج شود.	

عفونت ادراری در کودکان؛ علائم، دلایل و راه های درمان

به طور معمول ۸ درصد از دختران و ۲ درصد از پسران تا ۵ سالگی ممکن است به عفونت ادراری مبتلا شوند. گاهی اوقات تشخیص علائم این بیماری در کودکان سخت می شود، اما درمان کودک خیلی مهم است، زیرا عفونت ادراری می تواند به عفونت جدی کلیه تبدیل شود. با درمان صحیح، کودک پس از چند روز سلامت خود را باز می یابد.

چگونگی ابتلای کودکان به عفونت ادراری

گاهی اوقات، باکتری ها از طریق پوست یا مدفوع وارد مجرای ادراری کودک می شوند و شروع به تکثیر می کنند. این میکروب های دردسرساز می توانند هر بخشی از مجرای ادراری را عفونی کنند. این بخش ها شامل موارد زیر هستند:

کلیه که مواد زاید و آب اضافی بدن را از خون گرفته و به صورت ادرار درمی آورد.

میزنای که ادرار را از کلیه به مثانه می برد.

مثانه که ادرار را در خود جمع می کند.

میزراه یا پیشابراه که ادرار را از مثانه و بدن به بیرون می فرستد.

عفونت مثانه را سیستیت می گویند. **عفونت کلیه** هم پیلونفریت نامیده می شود.

دخترها به دلیل اینکه پیشابراه شان کوتاه تر از پسرهاست، بیش از آنها به عفونت ادراری مبتلا می شوند. باکتری از طریق مقعد، خیلی آسان تر وارد واژن و پیشابراه آنها می شود. برخی از کودکان هم مشکلاتی در مثانه یا کلیه خود دارند که آنها را بیش از دیگران مستعد عفونت ادراری می کند. باریک بودن مجرای ادراری، جلوی جریان ادرار را می گیرد و باعث تکثیر میکروب ها می شود. مشکلی هم به نام ریفلاکس هم می تواند ادرار را از مثانه به میزنای و کلیه بازگرداند.

علائم و نشانه های عفونت ادراری در کودکان

علائم عفونت ادراری در کودکان بزرگ تر معمولاً راحت تشخیص داده می شوند. علائم اصلی این بیماری، درد در قسمت پایین شکم، پشت یا پهلوست و کودک مدام احساس می کند که باید ادرار کند. برخی از کودکان هم که قبلاً یاد گرفته اند به توالت بروند، کنترل مثانه خود را از دست داده و رختخواب خود را خیس می کنند.

اما باید به وضعیت و شرایط کودکان کوچک تر بیشتر دقت کنید تا عفونت ادراری آنها تشخیص داده شود. نوزادان، علائم کلی تری مانند بهانه گیری، غذا نخوردن یا تب بروز می دهند.

از دیگر علائم عفونت ادراری باید به موارد زیر اشاره کرد:

سوزش یا درد هنگام ادرار کردن؛

بوی بد یا رنگ تیره ادرار؛

احساس تخلیه ادرار، در صورتی که چند قطره بیشتر نیست؛

پیشگیری از ابتلا به عفونت ادراری در کودکان

پوشک نوزادان را مرتب عوض کنید تا جلوی رشد باکتری گرفته شود. به محض اینکه کودک تان کمی بزرگ تر شد، به او توالت رفتن را آموزش دهید تا از ابتلا به عفونت ادراری در امان بماند. به دخترها یاد بدهید که پس از اجابت مزاج، خودشان را از جلو به عقب تمیز کنند. این روش باعث می شود که باکتری های موجود در مدفوع، وارد واژن و مجرای ادرار آنها نشود. کودکان تان را تشویق کنید تا به محض احساس ادرار، به توالت بروند و آن را نگه ندارند.

دخترها نباید در وان پر از کف حمام کنند و صابون های معطر برای آنها مضر است. در ضمن باید لباس زیر نخی بپوشند تا جریان هوا به خوبی صورت گیرد و باکتری ها فرصت رشد پیدا نکنند.

کودک تان را تشویق به نوشیدن فراوان آب کنید تا باکتری ها از مجرای ادراری او خارج شوند. همچنین آب زیاد از یبوست پیشگیری می کند. یبوست باعث انسداد مجرای ادراری و رشد باکتری می شود.

کلام آخر

با توجه به توصیه های پیشگیری می توان تا حد زیادی از ابتلا به عفونت ادراری در کودکان جلوگیری کرد، اما اگر کودک به این بیماری مبتلا شد، بدون معطلی او را نزد پزشک ببرید تا بیماری او تبدیل به مشکلات کلیوی نشود.

دقیقا چه میکروبهایی موجب عفونت ادراری در کودک شده و داروی مناسب را تجویز کند.

اگر کودک تان چند بار به عفونت ادراری مبتلا شده، پزشک یک یا چند آزمایش تصویربرداری زیر را انجام می دهد تا متوجه مشکل مجرای ادراری کودک تان شود:

راه های درمان عفونت ادراری در کودکان

برای درمان عفونت ادراری، بیشتر از آنتی بیوتیک ها استفاده می شود. این داروها، باکتری ها را از بین می برند. برای کودکان مبتلا به عفونت ادراری معمولا ۳ تا ۱۰ روز (یا ۷ تا ۱۰ روز)، آنتی بیوتیک تجویز می شود. بعد از این دوره، پزشک ممکن است دوباره آزمایش ادرار از کودک بگیرد تا مطمئن شود که عفونت کاملا بر طرف شده است.

کودک، حتی اگر نسبتا حال او خوب شده باشد، باید دوره ۰ درمان را تکمیل کند. قطع دارو پیش از تکمیل دوره ۰ درمان، میکروب ها را به آنتی بیوتیک مقاوم می کند و موجب عفونت شدیدتری می شود.

بیشتر عفونت های ادراری در مدت یک هفته درمان می شوند، اما علائم این بیماری در برخی از کودکان تا چند هفته باقی می ماند. اگر علائم بیماری کودک چند روز پس از شروع مصرف دارو، همچنان باقی مانده بود، باید با پزشک او در میان گذاشت. در غیر این صورت ممکن است وضعیت کودک بدتر شود.

تب؛

حالت تهوع یا استفراغ؛

اسهال.

روش تشخیص عفونت ادراری کودکان

اگر علائمی دیدید که احساس کردید کودک تان به عفونت ادراری مبتلاست، او را نزد پزشک اطفال ببرید. پزشک، ادرار او را بررسی می کند تا ببیند باکتری در ادرار وجود دارد یا خیر. او ادرار کودک را با چند روش جمع آوری می کند:

ادرار کودکان بزرگ تر را درون ظرفی تمیز می ریزد؛

روی آلت تناسلی کودکانی که هنوز نمی توانند در توالت ادرار کنند، یک کیف پلاستیکی قرار می دهد تا ادرار را جمع کند؛

لوله ای (کاتتر) درون پیشابراه و مثانه شان کودکانی می گذارد که از پوشک استفاده می کنند و نمونه ادرار شان را جمع آوری می کند؛

پزشک سوزنی را وارد مثانه نوزادان می کند و نمونه ای از ادرار او را برمی دارد.

سپس کارشناس آزمایشگاه، نمونه ادرار را زیر میکروسکوپ نگاه می کند تا میکروب های موجود در ادرار را بررسی کند. او ممکن است ادرار را کشت کند؛ یعنی اینکه ادرار را درون ظرفی می ریزد و صبر می کند تا ببیند چه نوع باکتری در آن رشد خواهد کرد. این روش به پزشک کمک می کند تا بدانند